

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

19. juni 2014*

»Præjudiciel forelæggelse — artikel 45 TEUF — direktiv 2004/38/EF — artikel 7 — begrebet »arbejdstager« — kvindelig unionsborger, som er ophørt med at arbejde på grund af fysiske begrænsninger i forbindelse med en graviditets sene stadier og eftervirkningerne af en fødsel«

I sag C-507/12,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Supreme Court of the United Kingdom (Det Forenede Kongerige) ved afgørelse af 31. oktober 2012, indgået til Domstolen den 8. november 2012, i sagen:

Jessy Saint Prix

mod

Secretary of State for Work and Pensions,

procesdeltager:

AIRE Centre,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, A. Tizzano (refererende dommer), og dommerne A. Borg Barthet, E. Levits, M. Berger og S. Rodin,

generaladvokat: N. Wahl

justitssekretær: kontorchef M.-A. Gaudissart,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 14. november 2013,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Jessy Saint Prix ved R. Drabble, QC, for solicitor M. Spencer
- AIRE Centre ved J. Stratford, QC, og barrister M. Moriarty for solicitor D. Das
- Det Forenede Kongeriges regering ved V. Kaye og A. Robinson, som befuldmægtigede, bistået af barristers B. Kennely og J. Coppel

* Processprog: engelsk.

— den polske regering ved B. Majczyna og M. Szpunar, som befuldmægtigede
— Europa-Kommissionen ved C. Tufvesson, J. Enegren og M. Wilderspin, som befuldmægtigede
— EFTA-Tilsynsmyndigheden ved X. Lewis, M. Moustakali og C. Howdle, som befuldmægtigede,
og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 12. december 2013,
afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af begrebet »arbejdstager« som omhandlet i artikel 45 TEUF og artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158, s. 77, og berigtigelser EUT L 229, s. 35, og EUT 2005 L 197, s. 34).
- 2 Anmodningen er fremsat i forbindelse med en tvist mellem Jessy Saint Prix og Secretary of State for Work and Pensions (herefter »Secretary of State«) vedrørende sidstnævntes afslag på at tildele hende indkomststøtte (»income support«).

Retsforskrifter

EU-retten

- 3 2.-4. og 31. betragtning til direktiv 2004/38 har følgende ordlyd:
 - »(2) Den frie bevægelighed for personer er en af de grundlæggende friheder i det indre marked, der indebærer et område uden indre grænser, hvor denne frihed sikres i overensstemmelse med [EF-]traktatens bestemmelser.
 - (3) Unionsborgerskab bør være udgangspunktet for medlemsstaternes statsborgere, når de udøver deres ret til fri bevægelighed og ophold. Det er derfor nødvendigt at kodificere og foretage en gennemgang af eksisterende fællesskabsinstrumenter, der omhandler arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende samt studerende og andre ikke-erhvervsaktive personer, med henblik på at forenkle og styrke unionsborgernes ret til fri bevægelighed og ophold.
 - (4) For at komme bort fra den sektoropdelte og fragmentariske tilgang til retten til at færdes og opholde sig frit og for at lette udøvelsen af denne ret bør der udarbejdes en samlet retsakt, der ændrer Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet [(EFT L 257, s. 2), som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 2434/92 af 27. juli 1992 (EFT L 245, s. 1)], og ophæver følgende retsakter: Rådets direktiv 68/360/EØF af 15. oktober 1968 om afskaffelse af restriktioner om rejse og ophold inden for Fællesskabet for medlemsstaternes arbejdstagere og deres familiemedlemmer [(EFT L 257, s. 13)], Rådets direktiv 73/148/EØF af 21. maj 1973 om ophævelse af rejse- og opholdsbegrænsninger inden for Fællesskabet for statsborgere i medlemsstaterne med hensyn til etablering og udveksling af tjenesteydelser [(EFT L 172, s. 14)], Rådets direktiv 90/364/EØF af 28. juni 1990 om opholdsret

[(EFT L 180, s. 26)], Rådets direktiv 90/365/EØF af 28. juni 1990 om opholdsret for lønmodtagere og selvstændige, der er ophørt med erhvervsaktivitet [(EFT L 180, s. 28)], og Rådets direktiv 93/96/EØF af 29. oktober 1993 om opholdsret for studerende [(EFT L 317, s. 59)].

[...]

(31) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og friheder og overholder de principper, som bl.a. anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. I overensstemmelse med det forbud med forskelsbehandling, som chartret indeholder, bør medlemsstaterne gennemføre dette direktiv uden at forskelsbehandle de omfattede personer på grund af køn, race, farve, etnisk eller social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, religion eller tro, politiske eller andre anskuelser, tilhørsforhold til et etnisk mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder eller seksuel orientering.«

4 Artikel 1, litra a), i direktiv 2004/38 lyder således:

»I dette direktiv fastlægges:

a) betingelserne for udøvelse af retten til fri bevægelighed og ophold i medlemsstaterne for unionsborgere og deres familiemedlemmer.«

5 Artikel 7 i nævnte direktiv med overskriften »Retten til ophold i mere end tre måneder« bestemmer følgende i stk. 1 og 3:

»1. Enhver unionsborger har ret til at opholde sig på en anden medlemsstats område i mere end tre måneder, hvis den pågældende:

a) er arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende i værtsmedlemsstaten [...]

[...]

3. Med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra a), bevarer en unionsborger, der ikke længere er arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, sin status som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, hvis den pågældende:

a) er midlertidig uarbejdsdygtig som følge af sygdom eller ulykke

b) er uforskyldt arbejdsløs efter at have haft lønnet beskæftigelse i mere end et år, og dette er behørigt konstateret, og vedkommende tilmelder sig arbejdsformidlingen som arbejdssøgende

c) er uforskyldt arbejdsløs efter udløbet af en tidsbegrænset ansættelseskontrakt af mindre end et års varighed eller uforskyldt har mistet sit arbejde i løbet af de første tolv måneder, og dette er behørigt konstateret, og den pågældende tilmelder sig arbejdsformidlingen som arbejdssøgende. I det tilfælde bevarer den pågældende sin status som arbejdstager i mindst seks måneder

d) påbegynder en erhvervsuddannelse. Medmindre personen er uforskyldt arbejdsløs, kan status som arbejdstager dog kun bevares, hvis der er en forbindelse mellem den tidligere erhvervmæssige beskæftigelse og den omhandlede uddannelse.«

6 Artikel 16, stk. 1 og 3, i samme direktiv bestemmer:

»1. Unionsborgere, der lovligt har haft ophold fem år i træk i værtsmedlemsstaten, har ret til tidsubegrænset ophold på dets område.[...]

[...]

3. Opholdets uafbrudte karakter berøres ikke af midlertidige fravær, der ikke tilsammen overstiger seks måneder om året, og heller ikke af fravær af længere varighed på grund af værnepligt, eller af ét fravær på højst tolv på hinanden følgende måneder af vægtige grunde som f.eks. graviditet og fødsel, alvorlig sygdom, studier eller erhvervsuddannelse eller udstationering på en anden medlemsstats område eller i et tredjeland.«

Det Forenede Kongeriges ret

- 7 Social Security Contributions and Benefits Act 1992 (lov af 1992 om socialsikringsbidrag og -ydelse) og Income Support (General) Regulations 1987 (den (almindelige) bekendtgørelse af 1987 om indkomststøtte) indeholder den gældende lovgivning om indkomststøtte.
- 8 Indkomststøtte er en indkomstbestemt ydelse, som tildeles forskellige kategorier af personer, heriblandt, i henhold til artikel 4ZA i nævnte bekendtgørelse, sammenholdt med punkt 14, litra b), i bilag 1 B til samme bekendtgørelse, til kvinder, som er eller har været »[gravide], men kun i en periode, som begynder 11 uger før [deres] forventede nedkomst, og som slutter 15 uger efter den dato, hvor [deres] graviditet er afsluttet«.
- 9 Tildelingen af nævnte ydelse forudsætter ifølge artikel 124, stk. 1, litra b), i lov af 1992 om socialsikringsbidrag og -ydelse bl.a., at den berettigedes indkomst ikke overstiger det fastsatte »gældende beløb«. Når dette beløb er nul, tildeles der ikke ydelse.
- 10 I henhold til punkt 17 i bilag 7 til den (almindelige) bekendtgørelse af 1987 om indkomststøtte er det fastsatte gældende beløb for en »person fra udlandet« nul.
- 11 Artikel 21AA, stk. 1, i denne bekendtgørelse definerer begrebet »person fra udlandet« som »en ansøger, som ikke har fast ophold i Det Forenede Kongerige [...]«.
- 12 I henhold til nævnte bekendtgørelses artikel 21AA, stk. 2, skal en person, der kræver indkomststøtte, for at kunne anses for at have fast ophold i Det Forenede Kongerige have »opholdsret« i denne medlemsstat.
- 13 Samme bekendtgørelses artikel 21AA, stk. 4, lyder således:
»En ansøger er ikke en person fra udlandet, hvis han er:
 - a) arbejdstager i henhold til direktiv [2004/38]
 - b) selvstændig erhvervsdrivende i henhold til dette direktiv
 - c) en person, som bevarer en af de former for status, der er henvist til ovenfor i punkt a) eller b), i overensstemmelse med dette direktivs artikel 7, stk. 3
 - d) en person, som er familiemedlem, som omhandlet i dette direktivs artikel 2, til en person, der er henvist til ovenfor i punkt a), b) eller c).
 - e) en person, som har ret til tidsubegrænset ophold i Det Forenede Kongerige i medfør af direktivets artikel 17.«

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 14 Jessy Saint Prix er en fransk statsborger, som kom til Det Forenede Kongerige den 10. juli 2006, hvor hun har arbejdet, hovedsageligt som undervisningsassistent, fra den 1. september 2006 til den 1. august 2007. Efterfølgende indskrev hun sig til et kursus på University of London, som ville gøre det muligt for hende at opnå et lærerbevis (»teaching certificate«). Den fastsatte studieperiode var fra den 17. september 2007 til den 27. juni 2008.
- 15 I løbet af denne periode blev hun gravid med forventet nedkomst den 2. juni 2008.
- 16 Den 22. januar 2008 tilmeldte Jessy Saint Prix sig et vikarbureau, idet hun håbede at finde arbejde i en secondary school, og den 1. februar 2008 framelde hun sig det kursus, som hun fulgte på University of London. Da det ikke var muligt at finde et arbejde i en secondary school, arbejdede hun som vikar i børnehaver. Den 12. marts 2008, da Jessy Saint Prix var næsten seks måneder henne i graviditeten, opgav hun imidlertid dette arbejde med den begrundelse, at arbejdet med at tage sig af børnehavebørn var blevet for anstrengende. I nogle dage søgte hun forgæves et arbejde, som var mere foreneligt med hendes graviditet.
- 17 Den 18. marts 2008, dvs. 11 uger før den forventede nedkomst, indgav Jessy Saint Prix en ansøgning om indkomststøtte. Denne ansøgning blev afslået af Secretary of State ved afgørelse af 4. maj 2008, og hun anlagde herefter sag ved First-tier Tribunal.
- 18 Den 21. august 2008, dvs. tre måneder efter, at Jessy Saint Prix havde født sit barn for tidligt, genoptog hun arbejdet.
- 19 Ved afgørelse af 4. september 2008 gav First-tier Tribunal hende medhold. Den 7. maj 2010 gav Upper Tribunal imidlertid Secretary of State medhold i det søgsmål, denne havde anlagt til prøvelse af denne afgørelse. Court of Appeal stadfæstede Upper Tribunals afgørelse, og Jessy Saint Prix har herefter indbragt sagen for den forelæggende ret.
- 20 Sidstnævnte ret er i tvivl om, hvorvidt en gravid kvinde, som midlertidigt ophører med at arbejde som følge af sin graviditet, skal anses som en »arbejdstager« med henblik på arbejdskraftens frie bevægelighed, som er stadfæstet i artikel 45 TEUF, og retten til ophold, som er fastsat i artikel 7 i direktiv 2004/38.
- 21 I denne forbindelse konstaterer den forelæggende ret, at hverken artikel 45 TEUF eller artikel 7 i nævnte direktiv definerer begrebet »arbejdstager«.
- 22 Den forelæggende ret er således nærmere bestemt af den opfattelse, at selv om EU-lovgiver med vedtagelsen af samme direktiv har haft til hensigt at kodificere den eksisterende lovgivning og retspraksis, har EU-lovgiver ikke desto mindre ikke villet udelukke en efterfølgende udvikling af begrebet »arbejdstager« under hensyn til situationer, som ikke udtrykkeligt blev taget i betragtning i forbindelse med denne vedtagelse. Derfor vil Domstolen under hensyn til særlige omstændigheder som dem, der karakteriserer graviditet og de umiddelbare eftervirkninger af en fødsel, kunne beslutte at udvide dette begreb til gravide kvinder, som opgiver deres beskæftigelse i en rimelig periode.
- 23 Under disse omstændigheder har Supreme Court of the United Kingdom besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »1) Skal den opholdsret, som en »arbejdstager« tildeles i artikel 7 i direktiv [2004/38], fortolkes således, at den kun finder anvendelse på dem, i) der er i et eksisterende ansættelsesforhold, ii) der (i det mindste under visse omstændigheder) er arbejdssøgende, eller iii) som er omfattet af

udvidelserne i artikel 7, stk. 3, [i dette direktiv], eller skal [artikel 7 i nævnte direktiv] fortolkes således, at den ikke udelukker anerkendelse af yderligere personer som »arbejdstagere« med henblik herpå?

- 2) a) Hvis det sidstnævnte er tilfældet, finder den da anvendelse på en kvinde, som af rimelige grunde holder op med at arbejde eller med at søge arbejde på grund af fysiske begrænsninger i forbindelse med en graviditets sene stadier og eftervirkningerne af en fødsel?
- b) Hvis dette er tilfældet, er hun da berettiget til at drage fordel af den nationale rets definition af, hvornår det er rimeligt for hende at gøre dette?»

Om de præjudicielle spørgsmål

- 24 Med disse spørgsmål, som behandles samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om EU-retten, og bl.a. artikel 45 TEUF og artikel 7 i direktiv 2004/38, skal fortolkes således, at en kvinde, som ophører med at arbejde eller med at søge arbejde som følge af fysiske begrænsninger i forbindelse med en graviditets sene stadier og eftervirkningerne af en fødsel, bevarer sin status som »arbejdstager« som omhandlet i de nævnte artikler.
- 25 Med henblik på at besvare disse spørgsmål bemærkes indledningsvis, at det fremgår af tredje og fjerde betragtning til nævnte direktiv, at dette tilsigter at komme bort fra den sektoropdelte og fragmentariske tilgang til unionsborgeres grundlæggende og individuelle ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, og at der for at lette udøvelsen af denne ret bør udarbejdes en samlet retsakt, der kodificerer og ændrer de EU-retlige instrumenter, der var gældende før dette direktiv (jf. i denne retning dom Ziolkowski og Szeja, C-424/10 og C-425/10, EU:C:2011:866, præmis 37).
- 26 I denne forbindelse fremgår det af artikel 1, litra a), i direktiv 2004/38, at sidstnævnte tilsigter at præcisere betingelserne for udøvelsen af nævnte ret, herunder for så vidt angår ophold på mere end tre måneder bl.a. betingelsen i dette direktivs artikel 7, stk. 1, litra a), hvorefter unionsborgere skal have status som arbejdstagere eller selvstændig erhvervsdrivende i værtsmedlemsstaten (jf. i denne retning dom Brey, C-140/12, EU:C:2013:565, præmis 53 og den deri nævnte retspraksis).
- 27 Artikel 7, stk. 3, i nævnte direktiv præciserer, at med henblik på anvendelsen af samme direktivs artikel 7, stk. 1, litra a), bevarer en unionsborger, der ikke længere er arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, ikke desto mindre sin status som arbejdstager i særlige tilfælde, nemlig når den pågældende er midlertidig uarbejdsdygtig som følge af sygdom eller ulykke, når den pågældende i visse tilfælde er uforskyldt arbejdsløs, og når den pågældende på nærmere fastsatte betingelser påbegynder en erhvervsuddannelse.
- 28 Imidlertid konstateres, at artikel 7, stk. 3, i direktiv 2004/38 ikke udtrykkeligt omfatter den situation, hvor en kvinde befinder sig i en særlig situation som følge af fysiske begrænsninger i forbindelse med en graviditets sene stadier og eftervirkningerne af en fødsel.
- 29 I denne forbindelse konstateres, at der ifølge Domstolens faste praksis klart skal sondres mellem graviditet og sygdom, for så vidt som en graviditet på ingen måde kan sammenlignes med en patologisk tilstand (jf. i denne retning bl.a. dom Webb, C-32/93, EU:C:1994:300, præmis 25 og den deri nævnte retspraksis).
- 30 Det følger heraf, at en kvinde, som befinder sig i Jessy Saint Prix' situation, og som midlertidigt ophører med at arbejde som følge af en graviditets sene stadier og eftervirkningerne af en fødsel, ikke kan kvalificeres som en person, der er midlertidig uarbejdsdygtig som følge af sygdom i henhold til artikel 7, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/38.

- 31 Imidlertid følger det hverken af nævnte direktivs artikel 7 i sin helhed eller af de øvrige bestemmelser i samme direktiv, at en unionsborger, som ikke opfylder de i nævnte artikel fastsatte betingelser under sådanne omstændigheder derved systematisk fratages sin status som »arbejdstager« som omhandlet i artikel 45 TEUF.
- 32 Den med nævnte direktiv ønskede kodificering af de EU-retlige instrumenter, der var gældende før dette direktiv, som udtrykkeligt tilsigter at lette udøvelsen af unionsborgeres ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, kan ikke i sig selv begrænse rækkevidden af begrebet arbejdstager som omhandlet i EUF-traktaten.
- 33 I denne henseende bemærkes, at ifølge Domstolens faste praksis skal begrebet »arbejdstager«, som omhandlet i artikel 45 TEUF, for så vidt som det definerer anvendelsesområdet for en i EUF-traktaten fastsat grundlæggende frihed, fortolkes udvidende (jf. i denne retning dom N., C-46/12, EU:C:2013:97, præmis 39 og den deri nævnte retspraksis).
- 34 Det er i dette perspektiv, at Domstolen har fastslået, at enhver statsborger i en medlemsstat, som har gjort brug af sin ret i henhold til arbejdskraftens frie bevægelighed, og som har haft erhvervs-mæssig beskæftigelse i en anden medlemsstat end sin bopælsmedlemsstat, er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 45 TEUF, uanset sin bopæl og sit statsborgerskab (jf. bl.a. domme Ritter-Coulais, C-152/03, EU:C:2006:123, præmis 31, og Hartmann, C-212/05, EU:C:2007:437, præmis 17).
- 35 Således har Domstolen ligeledes præciseret, at en person, der i en vis periode leverer ydelser mod vederlag for en anden og efter dennes anvisninger, skal anses for »arbejdstager« inden for rammerne af artikel 45 TEUF. Når arbejdsforholdet er ophørt, mister den pågældende som udgangspunkt sin status som arbejdstager, idet der af denne status dog kan udspringe retsvirkninger efter arbejdsforholdets ophør, og idet en person, der reelt søger beskæftigelse, ligeledes skal anses for arbejdstager (dom Caves Krier Frères, C-379/11, EU:C:2012:798, præmis 26 og den deri nævnte retspraksis).
- 36 Som følge heraf og med henblik på denne sag understreges, at arbejdskraftens frie bevægelighed indebærer en ret for statsborgere i medlemsstaterne til frit at bevæge sig i andre medlemsstater med henblik på at søge beskæftigelse der (jf. bl.a. dom Antonissen, C-292/89, EU:C:1991:80, præmis 13).
- 37 Det følger heraf, at kvalifikationen som arbejdstager som omhandlet i artikel 45 TEUF samt de rettigheder, der følger af en sådan status, ikke nødvendigvis er betinget af, at den pågældende er beskæftiget, henholdsvis opretholder beskæftigelsen (jf. i denne retning dom Lair, 39/86, EU:C:1988:322, præmis 31 og 36).
- 38 Under disse omstændigheder kan det ikke, i modsætning til det af Det Forenede Kongeriges regering anførte, lægges til grund, at artikel 7, stk. 3, i direktiv 2004/38 udtømmende opregner de omstændigheder, hvorunder en vandrende arbejdstager, der ikke længere befinder sig i et ansættelsesforhold, ikke desto mindre fortsat kan være omfattet af nævnte status.
- 39 I det foreliggende tilfælde fremgår det af forelæggelseskendelsen, uden at dette er bestridt af hovedsagens parter, at Jessy Saint Prix har udøvet lønnet beskæftigelse på Det Forenede Kongeriges område, før hun ophørte med at arbejde, mindre end tre måneder før barnets fødsel, som følge af fysiske begrænsninger i forbindelse med en graviditets sene stadier og eftervirkningerne af en fødsel. Hun genoptog arbejdet tre måneder efter sit barns fødsel uden at have forladt denne medlemsstats område i løbet af den periode, hvor hendes beskæftigelse var afbrudt.
- 40 Den omstændighed, at nævnte begrænsninger tvinger en kvinde til at ophøre med at udøve lønnet beskæftigelse i den periode, som er nødvendig for hendes helbredelse, kan imidlertid principielt ikke fratage denne person hendes status som »arbejdstager« som omhandlet i artikel 45 TEUF.

- 41 Den omstændighed, at en sådan person rent faktisk ikke har været til stede på værtsmedlemsstatens arbejdsmarked i nogle måneder, indebærer nemlig ikke, at denne person er ophørt med at være tilknyttet dette arbejdsmarked i denne periode, forudsat at hun genoptager sit arbejde eller finder et andet arbejde inden for en rimelig frist efter fødslen (jf. analogt dom Orfanopoulos og Oliveri, C-482/01 og C-493/01, EU:C:2004:262, præmis 50).
- 42 Med henblik på at afgøre, om den periode, der er forløbet mellem fødslen og genoptagelsen af arbejdet, kan anses for rimelig, påhviler det den pågældende nationale ret at tage hensyn til alle de specifikke omstændigheder i hovedsagen og til de gældende nationale regler vedrørende barselsorlovens varighed i overensstemmelse med artikel 8 i Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbeidstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer (tiende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) (EFT L 348, s. 1).
- 43 Den i denne doms præmis 41 beskrevne løsning er i overensstemmelse med det formål, der forfølges med artikel 45 TEUF om at gøre det muligt for en arbeidstager frit at bevæge sig på andre medlemsstaters område og tage ophold dér for at udøve beskæftigelse (jf. dom Uecker og Jacquet, C-64/96 og C-65/96, EU:C:1997:285, præmis 21).
- 44 Som Europa-Kommissionen har gjort gældende, ville en unionsborger nemlig blive afholdt fra at udøve sin ret til fri bevægelighed, hvis hun i det tilfælde, hvor hun var gravid i værtsmedlemsstaten og af denne grund opgav sin beskæftigelse, uanset om det kun var for en kort periode, risikerede at miste sin status som arbeidstager i denne medlemsstat.
- 45 Desuden bemærkes, at EU-retten sikrer kvinder en særlig beskyttelse som følge af barsel. I denne forbindelse bemærkes, at artikel 16, stk. 3, i direktiv 2004/38 med henblik på beregningen af den uafbrudte periode på fem års ophold i værtsmedlemsstaten, som gør det muligt for unionsborgere at få ret til tidsbegrænset ophold på dette område, bestemmer, at et sådant opholds uafbrudte karakter bl.a. ikke berøres af ét fravær på højst 12 på hinanden følgende måneder af vægtige grunde som f.eks. graviditet og fødsel.
- 46 I henhold til nævnte beskyttelse gælder, at hvis et fravær begrundet i en vigtig begivenhed som graviditet og fødsel ikke påvirker den uafbrudte karakter af det ophold på fem år i værtsmedlemsstaten, som kræves med henblik på tildelingen af nævnte ret, kan fysiske begrænsninger i forbindelse med en graviditets sene stadier og eftervirkningerne af en fødsel, som tvinger en kvinde til midlertidigt at ophøre med at arbejde, så meget desto mere ikke medføre, at sidstnævnte mister sin status som arbeidstager.
- 47 Henset til de ovenstående betragtninger skal de af den forelæggende ret forelagte præjudicielle spørgsmål besvares med, at artikel 45 TEUF skal fortolkes således, at en kvinde, som ophører med at arbejde eller med at søge arbejde som følge af fysiske begrænsninger i forbindelse med en graviditets sene stadier og eftervirkningerne af en fødsel, bevarer sin status som »arbejdstager« som omhandlet i denne artikel, forudsat at hun genoptager sit arbejde eller finder et andet arbejde inden for en rimelig tid efter barnets fødsel.

Sagens omkostninger

- 48 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parterers udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Første Afdeling) for ret:

Artikel 45 TEUF skal fortolkes således, at en kvinde, som ophører med at arbejde eller med at søge arbejde som følge af fysiske begrænsninger i forbindelse med en graviditets sene stadier og eftervirkningerne af en fødsel, bevarer sin status som »arbejdstager« som omhandlet i denne artikel, forudsat at hun genoptager sit arbejde eller finder et andet arbejde inden for en rimelig tid efter barnets fødsel.

Underskrifter